

Татарбунари

Місто районного підпорядкування

Населення - 12,3 тисячі чоловік

Місто виникло між 1540 - 1640 роками.

У 1822 році в місті жило: 66 сімей росіян і українців, 41 сім'я румунів, 9 сімей молдаван, 7 сімей євреїв з Польщі - всього 123 сім'ї.

За містом значилося 8579 десятин землі, в т.ч. 5930 десятин орної і сіножатей. В середньому, на сім'ю припадало по 48 десятин.

В середині ХІХ ст. чисельність жителів збільшилася вдвічі. Хліборобство і скотарство були головними галузями економіки в Татарбунарах.

У 1878 році в Татарбунарах відкривалося двокласне чоловіче училище, в наступному - однокласне жіноче; в 1885 - церковно-приходська школа з чоловічим і жіночим відділеннями, в 1890 - школа грамоти при церкві.

У 1918 році місто відійшло до Румунії. 16 вересня 1924 року спалахнуло повстання. В Татарбунарах був створений орган Радянської влади - ревком, влада перейшла до народу. Через три дні повстання було жорстоко придушене.

28 червня 1940 року Бессарабія увійшла до складу Радянського Союзу.

Утворилася Аккерманська область і Татарбунарський район.

У 1940 році в місті були побудовані районна лікарня на 25 ліжок і поліклініка (працювало 2 лікарі і 6 медпрацівників). Відкрилися дві початкові школи і одна середня.

Після початку ІІ Світової війни в Татарбунарах був створений винищувальний батальйон з 244 чоловік.

23 серпня 1944 року місто звільнене від німецько - фашистських загарбників.

У 1945 році був відновлений колгосп ім. Татарбунарського повстання. У 1957 році Татарбунари стали селищем міського типу.

У місті є пам'ятники воїнам-визволителям загиблих в роки ІІ Світової війни, А.С. Пушкіну і воїнам - інтернаціоналістам.

Функціонують: «Укргазбанк», «Приватбанк», відділення Ощадного банку; працює 55 приватних торгових підприємств, 1 приватна млин, 7 приватних аптек (2 з них ветеринарні).

У місті є 1 приватний готель, працюють 3 приватних юридичних консультацій, 2 нотаріальні контори; редакція районної газети «Татарбунарський вісник».